

- 1 ای پسر، اگر برای همسایه خود ضامن شده، و به جهت شخص بیگانه دست داده باشی،
- 2 و از سخنان دهان خود در دام افتاده، و از سخنان دهانت گرفتار شده باشی،
- 3 پس ای پسر من، این را بکن و خویشتن را رهایی ده چونکه به دست همسایهات افتاده‌ای. برو و خویشتن را فروتن ساز و از همسایه خود التماس نما.
- 4 خواب را به چشمان خود راه مده، و نه پینکی را به مژگان خویش.
- 5 مثل آهو خویشتن را از کمند و مانند گنجشک از دست صیاد خلاص کن.
- 6 ای شخص کاهل نزد مورچه برو، و در راههای او تأمل کن و حکمت را بیاموز،
- 7 که وی را پیشوایی نیست و نه سرور و نه حاکمی.
- 8 اما خوراک خود را تابستان مهیا می‌سازد و آذوقه خویش را در موسم حصاد جمع می‌کند.
- 9 ای کاهل، تا به چند خواهی خوابیدی و از خواب خود کی خواهی برخاست؟
- 10 اندکی خفت و اندکی خواب، و اندکی بر هم نهادن دستها به جهت خواب.
- 11 پس فقر مثل راهزن بر تو خواهد آمد، و نیازمندی بر تو مانند مرد مسلح.
- 12 مرد لثیم و مرد زشت‌خوی، با اعوجاج دهان رفتار می‌کند.
- 13 با چشمان خود غمزه می‌زند و با پایهای خویش حرف می‌زند. با انگشتهای خویش اشاره می‌کند.
- 14 در دلش دروغها است و پیوسته شرارت را اختراع می‌کند. نزاعها را می‌پاشد.
- 15 بنابراین مصیبت بر او ناگهان خواهد آمد. در لحظه‌ای منکسر خواهد شد و شفا نخواهد یافت.
- 16 شش چیز است که خداوند از آنها نفرت دارد، بلکه هفت چیز که نزد جان وی مکروه است.
- 17 چشمان متکبر و زبان دروغگو؛ و دستهایی که خون بی‌گناه را می‌ریزد؛
- 18 دلی که تدابیر فاسد را اختراع می‌کند؛ پایهایی که در زیان‌کاری تیزرو می‌باشند؛
- 19 شاهد دروغگو که به کذب متکلم شود؛ و کسی که در میان برادران نزاعها بپاشد.
- 20 ای پسر من اوامر پدر خود را نگاه دار و تعلیم مادر خویش را ترك منما.
- 21 آنها را بر دل خود دائماً ببند، و آنها را بر گردن خویش بیاویز.

- 22 حینی که به راه می‌روی تو را هدایت خواهند نمود، و حینی که می‌خواهی بر تو دیده‌بانی خواهد کرد، و وقتی که بیدار شوی با تو مکالمه خواهد نمود.
- 23 زیرا که احکام (ایشان) چراغ و تعلیم (ایشان) نور است، و توبیخ تدبیرآمیز طریق حیات است.
- 24 تا تو را از زن خبیثه نگاه دارد، و از چالپوسی زبان زن بیگانه.
- 25 در دلت مشتاق جمال وی می‌باش، و از پلکهایش فریفته مشو،
- 26 زیرا که به سبب زن زانیه، شخص برای يك قرص نان محتاج می‌شود، و زن مرد دیگر، جان گرانبها را صید می‌کند.
- 27 آیا کسی آتش را در آغوش خود بگیرد و جامه‌اش سوخته نشود؟
- 28 یا کسی بر اخگرهای سوزنده راه رود و پاهایش سوخته نگردد؟
- 29 همچنین است کسی که نزد زن همسایه خویش داخل شود، زیرا هر که او را لمس نماید بی‌گناه نخواهد ماند.
- 30 دزد را اهانت نمی‌کنند اگر دزدی کند تا جان خود را سیر نماید وقتی که گرسنه باشد.
- 31 لیکن اگر گرفته شود، هفت چندان ردّ خواهد نمود و تمامی اموال خانه خود را خواهد داد.
- 32 اما کسی که با زنی زنا کند، ناقص‌العقل است و هر که چنین عمل نماید، جان خود را هلاک خواهد ساخت.
- 33 او ضرب و رسوایی خواهد یافت، و ننگ او محو نخواهد شد.
- 34 زیرا که غیرت، شدّت خشم مرد است و در روز انتقام، شفقت نخواهد نمود.
- 35 بر هیچ کفّاره‌ای نظر نخواهد کرد و هر چند عطایا را زیاده کنی، قبول نخواهد نمود.